

MOwNiT laboratorium 2. - Sprawozdanie

Michał Szczurek
Informatyka, WIEiT

Grupa poniedziałek 12:50

1 Opis zadania

Zadanie polega na obliczeniu macierzy $(A + uv^T)^{-1}$ dla losowo wygenerowanej macierzy $A \in R^{N \times N}$ oraz wektorów $u \in R^{N \times 1}$ i $v \in R^{N \times 1}$. W tym celu najpierw policzono macierz A^{-1} i $A + uv^T$, a następnie zastosowano trzy algorytmy:

- Algorytm liczący odwrotność $A + uv^T$ korzystający z funkcji `numpy.linalg.inv`
- Algorytm obliczający wynik przy pomocy wzoru Shermanna-Morrisona

$$(A + uv^T)^{-1} = A^{-1} - \frac{A^{-1}uv^T A^{-1}}{1 + v^T A^{-1}u}$$

- Algorytm obliczający wynik przy pomocy wzoru Shermanna-Morrisona, z dodanym nawiasem

$$(A + uv^T)^{-1} = A^{-1} - \frac{A^{-1}(uv^T)A^{-1}}{1 + v^T A^{-1}u}$$

2 Implementacja algorytmów

Poniżej znajduje się kod opisanych algorytmów:

- Algorytmu polegającego na prostym odwróceniu macierzy

```
def simple_inversion(AuvT):  
    return np.linalg.inv(AuvT)
```

- Algorytmu Shermanna-Morrisona (1)

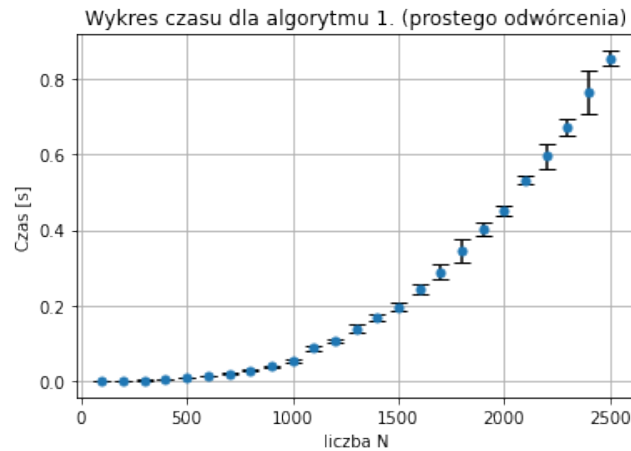
```
def sherman_morrison_v1(u, v, inv_A):  
    numerator = (inv_A @ u @ v.T @ inv_A)  
    denominator = (1.0 + v.T @ inv_A @ u)  
    res = inv_A - numerator / denominator  
    return res
```

- Algorytmu Shermanna-Morrisona (2)

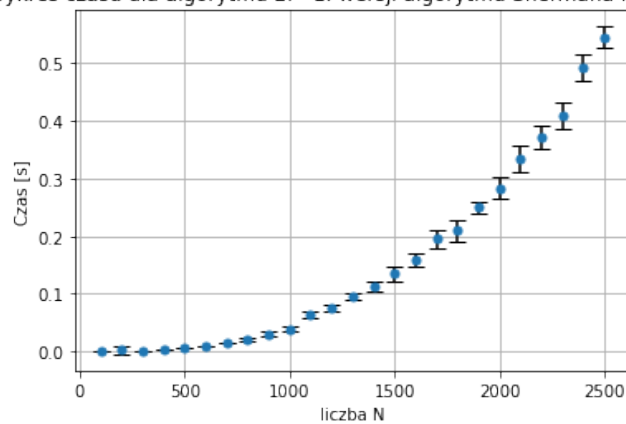
```
def sherman_morrison_v2(u, v, inv_A):  
    numerator = (inv_A @ (u @ v.T) @ inv_A)  
    denominator = (1.0 + v.T @ inv_A @ u)  
    res = inv_A - numerator / denominator  
    return res
```

3 Porównanie czasów

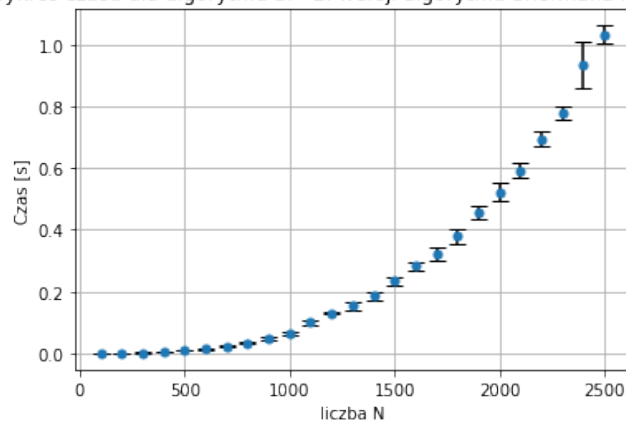
Przetestowano prędkość wykonywania się wszystkich trzech algorytmów dla punktów z zakresu [100, 2500] ze krokiem 100. Wyniki przedstawiono na poniższych wykresach:

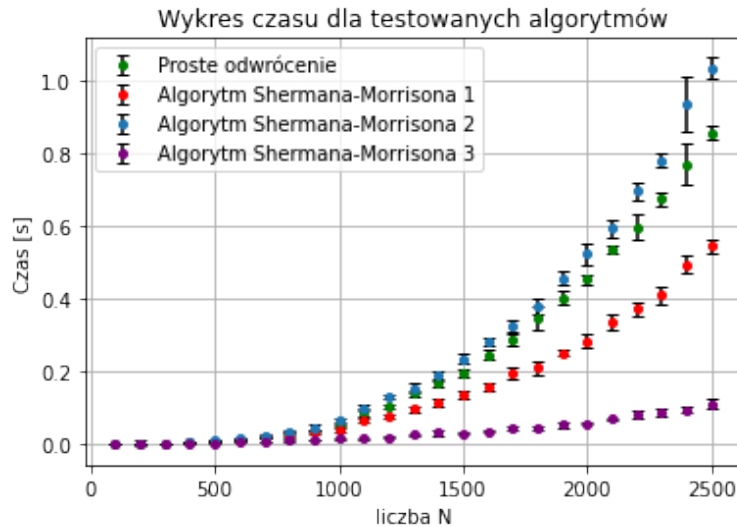
Wykres czasu dla algorytmu 2. - 1. wersji algorytmu Shermana Morrisona

Wykres czasu dla algorytmu 3. - 2. wersji algorytmu Shermana Morrisona

Poniżej znajduje się wykres porównujący czasy poszczególnych algorytmów. Wykres uwzględnia algorytm dodatkowy opisany w 5. punkcie sprawozdania Z wykresów wynika, że algorytm 3. był nieznacznie wolniejszy od 1. zdecydowanie najszybszym algorytmem był za to algorytm 2. (około 2 razy szybszy od pozostałych). W następnym punkcie sprawozdania spróbuję podać przyczynę tego stanu rzeczy.

4 Złożoność algorytmów

W tym punkcie spróbuję oszacować złożoność każdego z algorytmów.

- Algorytm 1. - Proste odwrócenie

Funkcja `numpy.linalg.inv`, która z kolei wykorzystuje `lapack's LU factorization`". Jeśli macierz nie jest ortogonalna, to sprowadza się to do użycia algorytmu eliminacji Gaussa o złożoności $O(n^3)$.

Złożoność: $O(n^3)$

- Algorytm 2. - Pierwsza wersja algorytmu Shermana-Morrisona

Aby policzyć złożoność algorytmu przeanalizujemy poszczególne jego kroki

- policzenie w liczniku $A^{-1}u$ - mnożenie macierzy przez wektor ma złożoność $O(n^2)$ i daje wektor.
- przemnożenie wektora z poprzedniego punktu i v^T ma złożoność $O(n^2)$ i daje macierz.
- przemnożenie macierzy z poprzedniego punktu i A^{-1} ma złożoność $O(n^3)$ i daje macierz.
- przemnożenie v^T i A^{-1} w mianowniku ma złożoność $O(n^2)$ i daje wektor.
- przemnożenie wektora z poprzedniego punktu i u ma złożoność $O(n)$ i daje pojedynczą liczbę.
- dodanie liczby z poprzedniego punktu i 1 ma złożoność $O(1)$ i daje liczbę.
- wykonanie dzielenia macierzy przez liczbę ma złożoność $O(n^2)$.

Po zsumowaniu i uwzględnieniu dwóch operacji transpozycji:

Złożoność: $O(n^3 + 4n^2 + n + 3)$

- Algorytm 3. - Druga wersja algorytmu Shermana-Morrisona Aby policzyć złożoność algorytmu przeanalizujemy poszczególne jego kroki

- przemnożenie u i v^T ma złożoność $O(n^2)$ i daje macierz.
- przemnożenie A^{-1} macierzy z poprzedniego punktu ma złożoność $O(n^3)$ i daje macierz.
- przemnożenie macierzy z poprzedniego punktu i A^{-1} ma złożoność $O(n^3)$ i daje macierz.
- przemnożenie v^T i A^{-1} w mianowniku ma złożoność $O(n^2)$ i daje wektor.
- przemnożenie wektora z poprzedniego punktu i u ma złożoność $O(n)$ i daje pojedynczą liczbę.
- dodanie liczby z poprzedniego punktu i 1 ma złożoność $O(1)$ i daje liczbę.
- wykonanie dzielenia macierzy przez liczbę ma złożoność $O(n^2)$.

Po zsumowaniu i uwzględnieniu dwóch operacji transpozycji:

Złożoność: $O(2n^3 + 3n^2 + n + 3)$

Należy zauważyć, że w algorytmie tym występuje 3 razy więcej operacji o złożoności $O(n^3)$ niż w algorytmie 2., co tłumaczy, dlaczego ta wersja jest około dwa razy wolniejsza (te operacje dominują czas pracy algorytmu).

5 Algorytm dodatkowy

Analizując złożoność algorytmów pomyślałem, że może dobrym pomysłem byłoby zmienić nawiasowanie w następujący sposób:

$$(A + uv^T)^{-1} = A^{-1} - \frac{(A^{-1}u)(v^T A^{-1})}{1 + v^T A^{-1}u}$$

Jako że mnożenie macierzy przez wektor/ wektora transponowanego przez macierz ma złożoność $O(n^2)$ i daje wektor, a mnożenie dwóch wektorów ma również złożoność $O(n^2)$ to cały algorytm powinien mieć złożoność $O(n^2)$. Wykonałem testy i wykres dla tego algorytmu (używając jednak innych, równoznacznych funkcji, tak by nie naruszać gotowego już kodu dla poprzedniej części zadania). Algorytm okazał się być istotnie szybszy.

Wykres czasu dla algorytmu 4. - 3. wersji algorytmu Shermana Morrisona

